

Plussum

Sammen udvikler vi skoler og dagtilbud

Magasin no. 6
Maj 2026
Børn & Unge

1

En ny vej tilbage - *fra skolevægring til skoleglæde*

2

Vision 2030 i børnehøjde - *inklusion i det stærke almenfælleskab*

3

Samundervisning - *stærkere fællesskaber og kvalitet*

4

Playful Learning i SFO - *en vej til inklusion og læring*

Rebild
KOMMUNE

REDAKTION

Center Børn og Unge

SKRIBENTER

Ledere og medarbejdere

GRAFIK

Center Børn og Unge

Forsidefoto: Colourbox

Illustrationer: Colourbox

og Notebook LM

MÅLGRUPPE

Medarbejdere, ledere, politikere, forvaltning, bestyrelser, forældre, elever og samarbejdspartnere.

KONTAKT

cbu@rebild.dk

Vi skal turde tænke inklusion forfra

Med den politiske Vision 2030 er der sat en klar retning; vi skal udvikle skoler og dagtilbud, der kan mere for flere. Et politisk mål om inklusion, som mange oplever svært at lykkes med i hverdagens praksis. I februar havde vores ledere i skoler og dagtilbud, PPR og jeg fornøjelsen af at høre Ida Andrea Nilsson (AAU) formidle sin forskning på området. Hun påpeger, at hvis vi skal lykkes med inklusionsopgaven, skal vi turde tænke anderledes for at kunne handle anderledes.

Nilssons forskning viser, at problemet sjældent er børnene, men snarere rammer og strukturer, der ikke længere matcher den børnegruppe, vi faktisk har. Vi skal bevæge os væk fra en 'mangellogik' og i stedet turde transformere vores pædagogiske praksis, så fællesskabet bliver rummeligt nok til alle. Det kræver, at vi anerkender de svære følelser som afmagt og skyld, opgaven kan vække, og i stedet får øje på de øjeblikke, hvor vi allerede lykkes med at få alle med. Heri skal vi genfinde stoltheden og gøre forskelligheden til vores vigtigste udgangspunkt. Inklusion skal ikke være en tung opgave oveni – det skal være selve fundamentet for skoler og dagtilbud, der formår at løfte alle børn.

I dette nummer af nyhedsmagasinet **PLUSSUM** bringes fire fortællinger med eksempler på, hvordan kommunens skoler og dagtilbud arbejder med inklusion og ændrede rammer. Med **PLUSSUM** ønsker vi at videndele, inspirere og blive klogere på hinandens praksis.

Magasinet hedder **PLUSSUM** - en forkortelse af ordet plussumspil. Det er der en helt særlig grund til. I et plussumspil er der ikke bare en vinder. Her vinder alle noget, fordi den enes gevinst, gør den andens større (Nørretranders, 2013). Det kan fx være viden. Vi 'taber' ikke vores viden ved at dele den med andre. Jo mere viden, vi deler med hinanden, jo større bliver gevinsten, vi opnår tilsammen. Det er grundtanken bag **PLUSSUM**.

Tusind tak for de inspirerende bidrag.

God læselyst!

- Vi inkluderer flere børn og unge i det almene fællesskab gennem et udviklende, trygt og tillidsfuldt miljø.
- Vi tager ansvar og handler hurtigt, når børn og unge har behov for en forebyggende og særlig indsats.
- Vi løser komplekse problemstillinger i fællesskab, på tværs og gennem samarbejde i forpligtende netværk.

EN NY VEJ TILBAGE

FRA SKOLEVÆGRING TIL SKOLEGLÆDE

Sortebakkeskolen: I flere år stod skolen stille for en dreng. Hverdagen var præget af bekymring, nederlag og angst, og der blev forsøgt meget for at finde den rigtige løsning.

Nabokommunen og familien kæmpede for at etablere skolegang, og for at han igen kunne blive en del af et læringsfællesskab og gå i skole – men det lykkedes ikke. Vejen dertil var alt andet end lige. Tiden gik, og drengen kom længere og længere væk fra undervisningen, klassekammeraterne og troen på, at skolen også kunne være et sted for ham. Sidste år tog vi imod ham på Sortebakkeskolen og gik sammen en alternativ vej.

Her kommer fortsættelsen af historien med et nyt og håbefuldt kapitel.

» Af Kaj Lundgaard, Lærer, Sortebakkeskolen

En alternativ løsning

Når skolefravær bider sig fast og bliver langvarigt, mister barnet ikke kun faglig læring, men ofte også følelsen af at høre til og troen på egne evner. For at bryde denne spiral fik jeg, som lærer i skolens specialklasser, opbakning og tillid fra skolens ledelse til at afprøve en alternativ vej - en form for skolepraktik. Tanken var at skabe et trygt rum, hvor drengen i stedet for at skulle indgå i en klasse med lærere og elever, som han ikke var tryk ved, fik en direkte base hos mig. Ved at fjerne fokus fra traditionelle skemaer og krav, kunne vi fokusere på at opbygge en tryk relation, regulering og bevæge os fremad gennem små realistiske skridt.

Den pædagogiske tanke bag

Når et barn gennem længere tid har oplevet skolen som uforudsigelig eller utryk, vil nervesystemet ofte være i alarmberedskab. I den tilstand er læring stort set umulig. Først når barnet oplever ro og tryk, kan nysgerrighed og mod vokse frem igen.

Første mål var *ikke* faglig progression, men at skabe en oplevelse af:

- Jeg er velkommen her
- Jeg bliver mødt, forstået og hørt
- Jeg kan få hjælp
- Jeg kan lykkes

Langsomt begyndte noget at forandre sig

Fravær blev afløst af fremmøde. Modstand blev mindre. Smilene blev flere. Drengen begyndte igen at se sig selv som en del af skolen og et fællesskab med kammerater. Hans identitet flyttede sig fra 'at være ham, der ikke kan, til at være ham, som er på vej'.

En base i relationen

Vi startede i det små med korte dage, hvor jeg var hans faste holdepunkt hele tiden. Det vigtigste var ikke undervisning, men tid. Tid til at opbygge tryk ved mig, lære mig, skolen og nogle af de andre elever og lærere at kende. Relationen blev selve fundamentet for hans udvikling. Inden for specialpædagogikken og psykologisk forskning ved vi, at børn 'låner' nervesystem og regulering af de voksne, som de er tryk ved. Når vi som professionelle udstråler ro, overblik og accept, skaber vi en smitteeffekt, der giver barnet det nødvendige mod til gradvist at turde mere.

Små skridt - store sejre

Vi skabte en hverdag præget af overskuelighed, forudsigelighed og med valgmuligheder. Hvor pauser var en ret, fejl forventelige og hjælp helt tæt på. Det gav plads til mestringsoplevelser – og gentagende følelser af: *'det her kan jeg godt'*, som blev fundamentet for troen på sig selv og en mærkbar forandring. Langsomt begyndte noget at forandre sig. ➤

Deltagelse før præstation

I dag, efter godt tre måneder, deltager han i omkring 80 % af undervisningen og er godt på vej mod fuld tid. Han er social og trives med de andre elever.

Udviklingen er uden tvivl sket, fordi vi i en periode har haft øget fokus på at kombinere praktiske opgaver og oplevelser med de teoretiske elementer. Faglighed vokser bedst, når han oplever sig som en legitim deltager i fællesskabet og kan indgå i meningsfulde aktiviteter. For ham styrkes både deltagelse og relationsdannelse gennem de praktiske opgaver og konkrete oplevelser, mens mere traditionel klasseundervisning ofte virker drænende og reducerer hans mulighed for at deltage aktivt.

Modet til at fejle: Her kan jeg finde ud af det

Drengen mærker selv forandringen og beskriver den på følgende måde:

Her føler jeg, at jeg kan finde ud af det. Jeg behøver ikke være bange for at gøre noget forkert. Jeg kan få pauser, og der er nogen, der hjælper mig.

Forandringen mærkes også hjemme

Den positive udvikling mærkes også tydeligt derhjemme, hvor drengens mor beskriver det med følgende ord:

Det er, som om jeg har fået mit barn tilbage. Før var der uro, ondt i maven og mange bekymringer. Nu står han op om morgenen og gør sig klar. Han taler om sin dag. Det havde jeg næsten ikke turde håbe på.

Samarbejde betyder alt

Et tæt og tillidsfuldt samarbejde mellem skole og hjem - forældre og lærere - er afgørende for, at hverdagen fungerer bedre. Når vi kan handle hurtigt og justere indsatsen i tæt dialog - uden lange møder - gør det hele lettere. Den ro og tryghed, der er i samarbejdet, smitter positivt af på drengen.

Fleksibilitet som professionel styrke

Skolepraktikken er ikke en mirakelkur eller en løsning, der passer til alle. Men historien viser, hvor langt man kan komme, når man tør tænke fleksibelt, møder barnet dér, hvor det er, og bygger udviklingen på relationer frem for krav.

For denne dreng var nøglen ikke, at han skulle passe ind i skolen. Skolen skulle - i en periode - passe til ham.

Og det virker.

Målet er, at han med tiden kan få endnu mere undervisning og måske gradvist nærme sig et større fællesskab. I et psykologisk perspektiv handler det om en trinvis udvidelse af tryghedszonen, hvor nye skridt først tages, når de gamle føles sikre.

Lige nu er succesen, at han møder op, deltager og igen har fået mod på at lære.

Nogle gange begynder de største forandringer med noget så enkelt som en voksen, der siger:

'Jeg går vejen sammen med dig.' ■

Rebild
KOMMUNE

VISION 2030 I BØRNEHØJDE

Inklusion i det stærke almenfællesskab

Børnehuset 100-meter Skoven: Hvordan omsætter vi de store ord fra Vision 2030 til konkret pædagogisk hverdag? Svaret ligger i det arbejde, vi allerede gør – og i vores evne til at tilpasse os en fremtid, hvor børnegruppen bliver mere kompleks. I vores børnehus er Vision 2030 ikke blot et fjernt dokument, men en integreret del af vores daglige virke.

» Af Søren Jensen, Pædagog, Børnehuset 100-meter Skoven

Det almene fællesskab som fælles afsæt

Kernen i vores pædagogiske arbejde i dagtilbud er – og vil altid være – at understøtte børns udvikling inden for rammerne af det almene fællesskab. Alle børn møder udfordringer i løbet af deres institutionsliv, hvor vi ser børn med både korte, længerevarende og mere komplekse udfordringer.

Dette kræver, at vi ikke blot fortsætter som hidtil, men at vi aktivt reflekterer over vores praksis. Det giver fx anledning til at spørge; Hvordan arbejder vi i dag, og hvordan kan vi i fremtiden bruge vores kollegiale sparring og brede netværk endnu bedre?

Fra vision til virkelighed: Caseeksempel

For at gøre den politiske vision 2030 mere konkret i forhold til pædagogisk praksis, kan vi kaste et blik på et aktuelt forløb med et barn, der er vendt tilbage til vores børnehus efter et længere sygdomsforløb. Barnet har fået konstateret epilepsi – en diagnose, der har vendt op og ned på familiens tilværelse, og hvor udredningen stadig pågår.

I det følgende gives eksempler på, hvordan tre afgørende pædagogiske søjler har haft særlig betydning i det pædagogiske arbejde omkring barnet og børnefællesskabet, og hvordan det flugter med perspektiverne i Vision 2030:

I: Den tætte forældrekontakt

Mens barnet var hjemme, fastholdt vi kontakten. Det handlede om omsorg, men også om at stå til rådighed som professionelle sparringspartnere i en svær tid. Tryghed for forældrene er fundamentet for barnets trivsel.

Visionen: *Vi tager ansvar og handler hurtigt, når børn og unge har behov for en forebyggende og særlig indsats.*

→ Vi venter ikke på, at barnet kommer tilbage til børnehuset. Indsatsen sættes i gang, mens barnet er 'væk' og i tæt kontakt med forældrene. >

Vision 2030

- 01 Vi inkluderer flere børn og unge i det almene fællesskab gennem et udviklende, trygt og tillidsfuldt miljø.
- 02 Vi tager ansvar og handler hurtigt, når børn og unge har behov for en forebyggende og særlig indsats.
- 03 Vi løser komplekse problemstillinger i fællesskab, på tværs og gennem samarbejde i forpligtende netværk.

II: Den skånsomme overgang

I tæt samarbejde med familien valgte vi en stille opstart på få timer om dagen. Det gav os mulighed for at observere barnets reaktioner på at være tilbage i fællesskabet og justere indsatsen løbende.

Visionen: Vi inkluderer flere børn og unge i det almene fællesskab gennem et udviklende, trygt og tillidsfuldt miljø.

- Vi vælger en stille opstart og anerkender betydningen af tryghed for at skabe det miljø, visionen efterspørger. Inklusion er ikke bare fysisk tilstedevær, men en faglig proces med øje for barnets reaktion og tempo.

III: Faglig refleksion og gruppemøder

En succesfuld inklusion sker ikke af sig selv. Det kræver, at vi sætter vores faglighed i spil gennem gruppemøder, hvor vi koordinerer vores tilgang; hvordan griber vi barnets behov an, samtidig med at vi holder øje med dynamikken i hele børnegruppen?

Visionen: Vi løser komplekse problemstillinger i fællesskab, på tværs og gennem samarbejde i forpligtende netværk.

- Vi koordinerer indsatsen, så den er fælles, faglig og sammenhængende. Komplexiteten i at balancere ét barns behov med en hel børnegruppes dynamik kan ikke løses af én person alene.

Samarbejde som fremtidens redskab

Når vi ser frem mod 2030, bliver vores evne til at række ud, endnu vigtigere. Vi står ikke alene med opgaven. Det store netværk omkring barnet – fra sundhedsvæsenen til pædagogiske konsulenter – skal tænkes endnu tættere ind i vores hverdag.

Inklusion handler ikke om, at barnet skal passe ind i rammen, men om at vi tør tilpasse rammen, så barnet kan være en del af fællesskabet.

Vejen frem

Vi er allerede godt i gang. Ved at kombinere vores nuværende erfaringer med en nysgerrighed på nye metoder, arbejder vi målrettet med, at tilbyde et inkluderende miljø. Det kræver tid til fordybelse og faglige drøftelser, men det er netop her, vi skaber værdien for det enkelte barn og fællesskabet.

- Hvordan kan vi blive endnu bedre til at bruge hinandens kompetencer, når vi møder børn med komplekse diagnoser?
- Hvad kræver det af vores fysiske rammer at skabe plads til de stille opstarter og de små fællesskaber?

For at skabe de bedste betingelser, både for børnene og for vores arbejde, er det vigtigt, at vores normering er tilsvarende de børn, vi modtager. Vigtigheden er også en høj andel af faguddannet pædagogisk personale, da det giver en større fælles faglighed og sparring. ■

SAMUNDERVISNING

ÉN FÆLLES 0. ÅRGANG GIVER STÆRKERE FÆLLESSKABER & PÆDAGOGISK KVALITET

Øster Hornum Børneunivers: I børnehaven udgjorde de i alt 34 børn ét stort velfungerende fællesskab. Gennem et strategisk valg om at bruge samundervisning har vi som team og ledelse omkring børnegruppen holdt fast i det brede børnefællesskab i overgangen til skolen. Resultatet er et større socialt fællesskab og øget trivsel for børnene, et stærkt professionelt team og en meget fleksibel skoledag.

» Af Tasja Juul og Lotte Tambo Verdier, Børnehaveklasseledere samt Trine Damsgaard, Skoleleder

Frihed til at gentænke rammer

Overgangen fra børnehave til skole er et af de vigtigste skridt i et barns liv. For den nuværende 0. årgang modtog vi en børnegruppe på 34 elever, som børnehaven med stor succes havde arbejdet med som en samlet ældstegruppe. De kom med et solidt fundament og en høj trivsel, der var bygget på det brede børnefællesskab. Dét fællesskab ønskede vi at bevare og bygge videre på. Den aktuelle dagsorden om lokal frisættelse og fleksibilitet i folkeskolen med *Aftalen om Folkeskolens Kvalitetsprogram* gav os rammerne til at tænke ud af boksen. Juridisk set er eleverne i dag delt i to klasser, men i praksis undervises de som én samlet årgang. Nøglen til at lykkes med dette er *samundervisning*.

Hvad er og kan samundervisning?

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) definerer samundervisning som situationer i skolen, hvor to eller flere lærere/pædagoger underviser sammen. EVA's forskning peger på, at det fulde potentiale forløses, når samundervisning organiseres bevidst. Det skaber rum for en mere varieret, praktisk og inkluderende undervisning, hvor holddeling og differentiering bliver et stærkt og dynamisk pædagogisk redskab.

Den dynamik, som EVA's forskning beskriver, er præcis, hvad vi oplever i vores 0. klasse. Samundervisningen giver os som børnehaveklasseledere mulighed for hele tiden at vurdere, hvad børnegruppen aktuelt har brug for. Vi kan løbende justere formen – uanset om det kræver små, trygge hold, faglig fordybelse i mindre grupper, eller store fælles samlinger for alle 34 børn.

Maskinrummet: Styrken i de voksnes forskellighed

At undervise en hel årgang sammen kræver et velfungerende maskinrum. For os som børnehaveklasseledere betyder det, at vi dagligt kan udnytte hinandens ressourcer, styrker og forskellige fagligheder.

Vigtigheden af fælles forberedelse

EVA understreger i deres undersøgelse vigtigheden af fælles forberedelse og forventningsafstemning, og det genkendes fuldt ud i teamets egne erfaringer. Vi står tæt sammen om opgaven og prioriterer den fælles forberedelse højt.

Vi har skabt et **professionelt arbejdsrum** med en stærk relation, hvor der er plads til åbenhed, dialog og til at være uenige om pædagogikken i forberedelsen, før vi står samlet foran børnene. For eleverne har det en **uvurderlig effekt**: De spejler sig dagligt i os voksne, hvor vi i praksis demonstrerer ligeværdighed, rummelighed og et stærkt samarbejde.

Fra forældreskepsis til ubetinget tryghed

Når man ændrer på vante strukturer, kræver det en god og tæt dialog. Den største opgave i opstarten lå i forældresamarbejdet. Mange forældre møder folkeskolen med et billede fra deres egen tid: Én klasse, én lærer – og er en stor, samlet årgang nu også godt for mit barn?

Vi oplever i dag, at forældrene er blevet meget trygge. De har tillid til vores fokus på det brede børnefællesskab, og de kan mærke de pædagogiske fordele ved, at de voksne fleksibelt kan rammesætte hverdagen efter børnenes behov.

Det brede børnefællesskab vinder

For børnene er gevinsten ikke til at tage fejl af. De er ikke begrænset til relationerne i et lille, statisk klasserum. Samundervisningen og det samlede årgangsfokus betyder, at børnene har markant større valgmuligheder i forhold til leg og fællesskaber. Det styrker deres sociale netværk og giver en enorm tryghed i hverdagen.

Erfaringerne fra 0. årgang viser klart, hvad samundervisning kan, når det gøres bevidst. Når vi i fællesskab samarbejder om at skabe de rette rammer for pædagogisk praksis, udnytter vi ikke bare ressourcerne bedre – vi bygger et fleksibelt og stærkt læringsmiljø, der giver børnene det absolut bedste afsæt for deres skoleliv.

» Gevinster for børnene

Det brede fællesskab: Børnene bevarer det store, stærke fællesskab fra børnehaven frem for at blive isoleret i to mindre og statiske klasserum.

Større socialt netværk: Med en hel årgang at spejle sig i, får børnene langt større valgmuligheder i forhold til legefællesskaber og venskaber.

Optimal fleksibilitet: Børnehaveklasselederne kan løbende tilpasse hverdagen efter børnenes behov – fra små, trygge arbejdsgrupper til store fællessamlinger for alle 34 elever.

Rollemodeller i øjenhøjde: Børnene møder voksne, der i praksis demonstrerer samarbejde, ligeværdighed og rummelighed.

Fakta: Samundervisning på tværs i Øster Hornum Børneunivers

- **Anderledes onsdage:** Hver uge brydes det faste skoleskema op for de ældre elever. Indskolingen afholder *temadage*, og mellemtrinnet har *fagdage*.
- **På tværs af klasser:** Eleverne arbejder med faglige emner på tværs af de traditionelle klasser, og personalet fælles forbereder undervisningen.
- **Samme stærke effekt:** Indsatsen giver nøjagtig samme positive outcome som på 0. årgang: Et bredere børnefællesskab og højere trivsel.
- **Fællesskab over fredagsslikken:** Gevinsten mærkes helt ud i lokalsamfundet. Forældre fortæller begejstret om børnenes store netværk og undrer sig ofte over, at børnene ivrigt hilser på elever fra andre klasser nede i den lokale Brugs – helt uden at forældrene selv ved, hvor børnene egentlig kender hinanden fra. ■

PLAYFUL LEARNING I SFO EN VEJ TIL INKLUSION & LÆRING

Skørping Skoles SFO er begyndt at arbejde med Playful Learning, som tilgang til fritidspædagogikken. Playful Learning er et projekt støttet af Lego Fonden, og en af de medvirkende aktører er bl.a. Professionshøjskolen UCN. Forløbet har givet fagpersonerne ny viden om leg som både inklusionsredskab og vej til læring og udvikling.

» Af Dorthe Oline Thorup, Pædagog, Skørping Skole

Playful Learning - når leg og læring følges ad

I de senere år er Playful Learning blevet en central tilgang inden for uddannelse og pædagogik. Playful Learning handler om at skabe læringsmiljøer, hvor nysgerrighed, kreativitet og leg er drivkraften bag børns udvikling. Legen betragtes som vejen til læring. Når man taler om Playful Learning bygger det på ideen om at børn lærer og udvikler sig både fagligt og socialt, når de er engagerede, aktive og motiverede. Der bør derfor være plads til at børnene får mulighed for at eksperimentere, lave fejl og tænke kreativt. Gennem Playful Learning får børnene mulighed for at øve nogle af de kompetencer, som de får brug for i fremtiden, såsom innovation, problemløsning og samarbejde.

Leg er mere end bare sjov. Det er igennem legen, børn fordyber sig, udvikler ideer og skaber relationer.

Leg med mening i fritidstilbud

I legen skaber børnene fiktive universer og gennem legen forestiller børnene sig, at verden ser anderledes ud. Børnene får derfor mulighed for at prøve sig selv af i andre roller og som følge deraf øve sig i at indtage nye perspektiver. I legen opstår der nye muligheder, og ingen ved på forhånd, hvor legen ender. På den måde øver børnene sig i at håndtere situationer, der er uforudsigelige. Legen bør give mening for alle deltagende børn for på den måde at øve børnenes forståelse, mening og værdi af fællesskabet. »

Legepersonligheder

Legepersonligheder handler om, at mennesker leger på forskellige måder og beskriver nogle af de præferencer, som forskellige mennesker kan have i leg. Ved at blive mere bevidst om børnenes legepersonligheder åbner det muligheder for at skabe mere inkluderende legemiljøer, hvor alle børn får mulighed for at deltage på deres præmisser. Dette kan lede til bedre trivsel og større engagement fra forskellige børn, og det giver børnene mulighed for at udvikle flere sider af sig selv. I Playful Learning tales om følgende otte legepersonligheder:

Drillepinden

Elsker at lave fis med andre, få folk til at grine med jokes og se komedier for at skabe en sjov atmosfære.

Samleren

Elsker at indsamle metodisk materiale til en samling, finde informationer og gøre samlingen offentligt tilgængelig for venner.

Kinæstetiker

Finder glæde i at bevæge kroppen gennem sport, dans eller yoga, og trives i grupper, der dyrker de samme fysiske aktiviteter.

Kunstneren/skaber

Elsker at lege med materialer som keramik og glas, dyrke planter eller bygge og "hacke" sine egne kreationer.

Udforskeren/ opdagelsesrejsende

Drives af at tage på mentale eller fysiske eventyr, lære nye fascinerende ting og undersøge alt, der vækker nysgerrighed.

Instruktøren

Elsker at planlægge og organisere begivenheder, skabe oplevelser for andre og påtage sig rollen som gruppeleder.

Konkurrencemennesket

Motiveres af at vinde spil, slå rekorder, opsamlе point og dyrke konkurrencepræget sport.

Historiefortælleren

Elsker at skrive historier, dagdrømme, deltage i skosspil og leve sig ind i karakterens følelser og tanker.

Tekst: Playful Learning, legepersonligheder
Illustration: Genereret af NotebookLM

NotebookLM

Rebild
KOMMUNE

Personalets legepersonligheder

Udover at få øje på børnenes forskellige legepersonligheder, har personalet i SFO'en også defineret deres. I den proces er personalet blevet mere bevidste om, hvem de selv og hinanden er, når man indtager en mere legende tilgang i mødet med børnene. Personalets legepersonligheder er blevet udformet som kort inspireret af 'Pokemontkort' og er synlige i SFO'en, så både børn og forældre kan få indblik i, hvem personalegruppen er.

At skabe bevidste legestemninger

I forløbet er personalet også blevet mere bevidste om at skabe lege og aktiviteter, der åbner mulighed for at børnene kan bevæge sig mellem forskellige legestemninger. Der tales om fire legestemninger:

- **Glid:** Leg med hengiven stemning, der åbner op for fordybelse og rolig omgang med leg/materialer.
- **Skift:** Leg med hurtige skift i fart, intensitet og retning.
- **Fremvis:** Legen vises frem for os selv og andre.
- **Overskrid:** I legen overskrider børnene deres grænser både fysisk og mentalt.

Playful Learning skaber forandringer i vores SFO

Vores erfaringer indtil videre er meget positive. Gennem arbejdet med Playful Learning har personalegruppen fået øjnene op for at tilrettelægge SFO-dagen, så den rammer bredere og fået fælles ideer til at skabe legende miljøer, der rammer flere legepersonligheder på én gang.

I forløbet har det vist sig, at børn som tidligere har befundet sig lidt i periferien og ikke har været så aktive i voksenstyrede aktiviteter, har fået en mere fremtrædende rolle i børnegruppen. De har haft lettere ved at indgå i fællesskaber med andre børn med samme interesser.

Derudover har det vist sig, at børn som tidligere 'flakede' meget rundt, er blevet bedre til at fordybe sig og blive i en leg/aktivitet længere, og der er børn, som har vist sig at være særligt gode til noget eller særligt interesseret i noget, hvilket har betydet de har kunne lære andre børn herom.

Nordisk Playful Learning Netværk

Udover undervisning i Playful Learning i SFO'en, er en mindre del af personalegruppen i Skørping også deltagende i et nordjysk netværk om Playful Learning. Netværket er opstået på UCN.

I netværket kommer de deltagende pædagoger blandt andet rundt og besøger hinandens SFO'er, hører om og lærer af hinandens praksisser. Derudover er der meget fokus på at skabe flere legende miljøer, som tilgodeser flere legepersonligheder og legestemninger på én gang.

UCN har ladet sig inspirere af dialogerne, der er opstået i netværket, og vil fremover forsøge at skabe 2 formiddage om året, hvor pædagoger kan mødes og få inspiration til fritidspædagogikken. ■

Plussum

Sammen udvikler vi skoler og dagtilbud

Rebild
KOMMUNE